Rok VII Nr 16

Poznań, 15 sierpnia 1949



ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-945
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 360
kwartalnie . . „ 90
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Nowe rozporządzenia

W Dzienniku ustaw Nr 42/49 wydanym dnia 20 lipca 1949 r. ukazały się oprócz podanej już przez nas w „Emerycie" Nr 14 ustawy nowelizacyjnej z dnia 1 lipca 1949 r. następujące rozporządzenia dotyczące emerytów państwowych:

Poz. 314

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 20 lipca 1949 r.
w sprawie wysokości zaopatrzeń emerytalnych i zasiłków.

Na podstawie art. 10 pkt. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu niniejszym artykuły powołane bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304).

Używane w rozporządzeniu określenia „ustawa emerytalna" i „zaopatrzenie emerytalne" oznacza ją ustawę z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) z późniejszymi zmianami i zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emeryta, pensję wdowią, pensję sierocą) przewidziane w tej ustawie i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 64).

§ 2. Wysokość zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych tudzież wysokość zaopatrzenia emerytalnego wdów po takich funcjonariuszach i wojskowych ustala się na 50% kwoty przypadającej w myśl przepisów ustawy emerytalnej.

§ 3. 1. W przypadku, gdyby ustalone w myśl § 2 zaopatrzenie emerytalne było niższe aniżeli 3.000 zł miesięcznie dla emeryta i 2.100 zł miesięcznie dla wdowy — emeryt otrzymuje kwotę 3.000 zł miesięcznie, wdowa zaś kwotę 2.100 zł miesięcznie. Pensja sieroca nie może być wypłacona w kwocie niższej, aniżeli:

a) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^{1}/_{4}$ pensji wdowiej — 700 zł miesięcznie,
b) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^{1}/_{2}$ pensji wdowiej — 900 zł miesięcznie,
c) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^{2}/_{3}$ pensji wdowiej — 1.200 zł miesięcznie.

2. W przypadku, gdyby ustalone w myśl § 2 zaopatrzenie emerytalne przewyższało 10.000 zł miesięcznie dla emeryta lub 5.000 zł miesięcznie dla wdowy — emeryt otrzymuje kwotę 10.000 zł miesięcznie, wdowa zaś kwotę 5.000 zł miesięcznie. Pensja sieroca nie może być wypłacana w kwocie wyższej, aniżeli:

a) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^{1}/_{4}$ pensji wdowiej — 1.250 zł miesięcznie,
b) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^{1}/_{2}$ pensji wdowiej — 2.500 zł miesięcznie,
c) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^{2}/_{3}$ pensji wdowiej — 3.650 zł miesięcznie.

§ 4. 1. W przypadku, gdy ustalone w myśl § 2 zaopatrzenie emerytalne państwowego pracownika nauki przewyższało 15.000 zł miesięcznie, zaś wdowy po nim — 7.500 zł miesięcznie, emeryt otrzymuje kwotę 15.000 zł miesięcznie, a wdowa — 7.500 zł miesięcznie. Pensja sieroca po państwowym pracowniku nauki nie może być wypłacona w kwocie wyższej aniżeli:

a) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^{1}/_{4}$ pensji wdowiej — 1.875 zł miesięcznie,

b) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości 1/2 pensji wdowiej — 3.750 zł miesięcznie,
c) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości 2/3 pensji wdowiej — 5.000 zł miesięcznie.

2. Przepis § 3 ust. (1) stosuje się odpowiednio

§ 5. Wysokość zasiłku przewidzianego w art. 8 i art. 9 wynosi:
a) dla emeryta (b. pracownika, b. funkcjonariusza, b. zawodowego wojskowego) — 3.000 zł miesięcznie,
b) dla wdowy — 2.100 zł miesięcznie,
c) dla sieroty — kwotę równą zasiłkowi, przysługującemu sierotom w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym,
d) na dziecko emeryta lub b. funkcjonariusza (b. pracownika, b. zawodowego wojskowego) — kwotę równą zasiłkowi na dziecko w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym.

§ 6. Do czasu zaszeregowania przewidzianego w art. 10 ust. (1) zaopatrzenia emerytalne będą wypłacane zaliczkowo w wysokości przewidzianej w § 3 ust. (1) niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli pobierane dotychczas zaopatrzenie jest wyższe — wypłaca się je w dotychczasowej wysokości.

§ 7. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 maja 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 41, poz. 201 i z 1948 r. Nr 35, poz. 244).

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *Józef Cyrankiewicz*
Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Poz. 315

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 20 lipca 1949 r.
w sprawie zaszeregowania emerytowanych funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych do grup uposażenia.

Na podstawie art. 10 pkt. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) zarządza się, co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. Funkcjonariuszami państwowymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są:
1. pracownicy państwowi, podlegający ustawie o państwowej służbie cywilnej,
2. państwowi pracownicy nauki,
3. nauczyciele państwowi i publicznych szkół ogólnokształcących i zawodowych oraz wychowawcy państwowych zakładów wychowawczych,
4. sędziowie i prokuratorzy, asesorzy i aplikanci sądowi,
5. funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego,
6. funkcjonariusze administracji lasów państwowych i straży leśnej,
7. pracownicy poczt, telegrafów i telefonów,
8. pracownicy b. straży więziennej,
9. funkcjonariusze b. policji państwowej i b. straży granicznej.

Przepisy ogólne.

§ 2. Funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy nabyli prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu służby pełnionej przed dniem 1 stycznia 1949 r. oraz funkcjonariuszów wojskowych, po których z tytułu takiej służby przysługuje wdowom i sierotom prawo do zaopatrzenia emerytalnego, zaszeregowuje się dla obliczenia zaopatrzeń emerytalnych, przypadających za czas od 1 stycznia 1949 r., do grup uposażenia obowiązujących od dnia 1 stycznia 1949 r.

§ 3. Zaszeregowanie osób, pobierających zaopatrzenie emerytalne (emeryci, wdowy i sieroty), obliczone w punktach, następuje poprzez uprzednie zaszeregowanie,przewidziane w art. 3 dekretu z dnia 10 grudnia 1946 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 2, poz. 2).

§ 4. 1. Jeżeli przepisy szczegółowe niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, zaszeregowanie następuje do grupy uposażenia odpowiadającej cyfrowo grupie uposażenia, posiadanej ostatnio w służbie czynnej, bądź ustalonej na podstawie § 3.

2. W przypadkach, gdy przepisy uposażeniowe obowiązujące od 1 stycznia 1949 r. ustalają dla pracowników państwowych danego działu służby mniejszą liczbę grup uposażenia od przewidzianej w przepisach obowiązujących przed tą datą, grupy zniesione przy zaszeregowaniu podpadają pod najniższą grupę nowego uposażenia.

§ 5. 1. Zaszeregowania dokonuje Państwowy Zakład Emerytalny.

2. O dokonanym zaszeregowaniu zawiadamia się osobę interesowaną z równoczesnym podaniem nowego obliczenia zaopatrzenia emerytalnego.

3. Od decyzji Państwowego Zakładu Emerytalnego o zaszeregowaniu przysługuje osobie interesowanej prawo odwołania się do Ministra Skarbu w ciągu dni 30 od dnia doręczenia decyzji.

Przepisy szczegółowe.

§ 6. 1. Funkcjonariuszów państwowych, którzy pobierali ostatnio w służbie czynnej uposażenie według grup przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) z późniejszymi zmianami, bądź którzy zostali zaszeregowani do jednej z tych grup na zasadzie dekretu z dnia 10 grudnia 1946 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 2, poz. 2), zaszere-

gowuje się według zasad § 4 do grup uposażenia, określonych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

1. profesorów, etatowych docentów, adiunktów i starszych asystentów w szkołach akademickich,
2. wszystkich innych państwowych pracowników nauki, którzy nabyli w czynnej służbie prawo do uposażenia, określonego w dekrecie z dnia 7 kwietnia 1948 r. o uposażeniu państwowych pracowników nauki (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 137),
3. nauczycieli szkół państwowych i publicznych oraz wychowawców państwowych zakładów wychowawczych.

§ 7. Państwowych pracowników nauki, wymienionych w § 6 ust. 2 pkt. 1—2, zaszeregowuje się do grup uposażenia, określonych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie stawek uposażenia zasadniczego, zasad zaszeregowania do grup uposażenia i dodatków do uposażenia pracowników nauki (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 84), według zasad zaszeregowania podanych w tymże rozporządzeniu; jeżeli powołane rozporządzenie przewiduje możliwość zaszeregowania do dwóch grup, zaszeregowuje się do grupy niższej.

§ 8. 1. Nauczycieli i wychowawców, wymienionych w § 6 ust. pkt. 3 z wyjątkiem wymienionych w ust. 2 niniejszego paragrafu, zaszeregowuje się do grup uposażenia, określonych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 85), według następujących zasad.

pobierających uposażenie:			
grupy	XI	do grupy	7
„	X	„ „	6
„	IX	„ „	5
„	VIII	„ „	4
„	VII	„ „	3
„	VI	„ „	2
„	V	„ „	1

2. Nauczycieli i wychowawców, którzy pobierali ostatnio w czynnej służbie uposażenie na podstawie dekretu z dnia 15 września 1948 r. o uposażeniu nauczycieli szkół państwowych i publicznych (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 313) oraz dekretu z dnia 29 września 1948 r. o uposażeniu nie podlegających Ministrowi Oświaty nauczycieli szkół państwowych i publicznych (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 359), zaszeregowuje się według zasad § 4.

§ 9. Sędziów i prokuratorów zaszeregowuje się do grup uposażenia, określonych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia sędziów i prokuratorów, podlegających przepisom prawa o ustroju sądów powszechnych, sędziów ubezpieczeń społecznych oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 83) według zasad § 4.

§ 10. Zawodowych wojskowych zaszeregowuje się według posiadanego stopnia wojskowego.

§ 11. Funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego zaszeregowuje się do grup uposażenia według zasad, jakie ustali zarządzenie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 12. Pracowników państwowych przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" zaszeregowuje się do grup uposażenia, określonych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 90) według zasad § 4).

§ 13. 1. Funkcjonariuszów administracji lasów państwowych zaszeregowuje się do grup uposażenia, określonych w § 1 rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 15 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 95), według zasad § 4.

2. Funkcjonariuszów straży leśnej zaszeregowuje się do grup uposażenia, określonych w § 1 rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 12 kwietnia 1949 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszów straży leśnej (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 171), według zasad zaszeregowania, przewidzianych w tymże rozporządzeniu. Jeżeli powołane rozporządzenie przewiduje możliwość zaszeregowania do dwóch grup, zaszeregowuje się do grupy niższej.

§ 14. Funkcjonariuszów b. policji państwowej i b. straży granicznej zaszeregowuje się do grup uposażenia, określonych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82), w następujący sposób:

A. Oficerowie i szeregowi b. policji państwowej

Generalny Inspektor	do	IV	grupy	uposażenia
Nadinspektor - inspektor	„	V	„	„
Podinspektor	„	VI	„	„
Nadkomisarz - komisarz	„	VII	„	„
Podkomisarz	„	VIII	„	„
Aspirant	„	IX	„	„
St. przodownik	„	X	„	„
Przodownik	„	XI	„	„
St posterunkowy - posterunkowy	„	XII	„	„

B. Oficerowie i szeregowi b. straży granicznej.

Komendant	do	IV	grupy	uposażenia
Nadinspektor	„	V	„	„
Inspektor	„	VI	„	„
Nadkomisarz - komisarz	„	VII	„	„
Podkomisarz	„	VIII	„	„
Aspirant	„	IX	„	„
St. przodownik	„	X	„	„
Przodownik	„	XI	„	„
St. strażnik - strażnik	„	XII	„	„

Przepisy końcowe.

§ 15. Do czasu ustawowego unormowania uposażenia służbowego przypadającego od dnia 1 stycznia 1949 r. żołnierzom zawodowym i funkcjonariuszom służby bezpieczeństwa publicznego, emerytowanych zawodowych wojskowych (żoł-

nierzy zawodowych) i emerytowanych funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego zaszeregowuje się przy zastosowaniu zasad, przewidzianych w § 10 i w § 11, do grup uposażenia zasadniczego według których żołnierze zawodowi służby czynnej i pozostający w czynnej służbie funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego otrzymują faktycznie od 1 stycznia 1949 r. uposażenie zasadnicze.

§ 16. 1. Minister Skarbu na wniosek właściwej władzy naczelnej może w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie zaszeregować pewne grupy pracowników państwowych lub pojedyncze osoby do wyższej grupy uposażenia, aniżeli ustala niniejsze rozporządzenie, nie wyższej jednak, aniżeli najniższa grupa, przewidziana w obowiązującej tabeli dla danego stanowiska; w przypadkach, gdy dla danego działu służby zostały wprowadzone odrębne przepisy uposażeniowe, zaszeregowanie może nastąpić również do grup uposażenia przewidzianych w tych nowych przepisach, z zastosowaniem zasad zaszeregowania obowiązujących przy zaszeregowaniu pracowników czynnych.

2. W przypadkach nie unormowanych w niniejszym rozporządzeniu zasady zaszeregowania ustali Minister Skarbu w porozumieniu z właściwą władzą naczelną.

§ 17. 1. Jeżeli Państwowy Zakład Emerytalny na podstawie posiadanych dowodów nie może ustalić grupy uposażenia, pobieranego ostatnio w czynnej służbie, wówczas zaszeregowuje funkcjonariusza państwowego do najniższej grupy uposażenia, przewidzianej dla pracowników państwowych danego działu służby.

2. Sprostowania zaszeregowania dokona Państwowy Zakład Emerytalny po przedstawieniu przez osobę interesowaną dowodów, stwierdzających rzeczywistą grupę uposażenia, pobieranego ostatnio w czynnej służbie.

§ 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Poz. 316

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 r.

w sprawie weryfikacji praw emerytalnych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304). Użyte w rozporządzeniu określenie „Komisja" oznacza komisję weryfikacyjną przewidzianą w art. 20, bądź komplet orzekający tej komisji.

§ 2. 1. Przewodniczącego komisji i sześciu jego zastępców wyznacza Prezes Rady Ministrów; jako członków Komisji delegują: Minister Bezpieczeństwa Publicznego i Minister Skarbu — po sześciu przedstawicieli i po trzech zastępców oraz Centralna Rada Związków Zawodowych — sześciu przedstawicieli i trzech zastępców spośród członków Związku Zawodowego Pracowników Państwowych tudzież po trzech przedstawicieli i po jednym zastępcy spośród członków innych związków zawodowych, zrzeszających pracowników poszczególnych działów państwowych.

2. Komisja orzeka w kompletach, w skład których wchodzą: jako przewodniczący — zastępca Przewodniczącego Komisji oraz jego członkowie:

1. przedstawiciel Ministra Bezpieczeństwa Publicznego,
2. przedstawiciel Ministra Skarbu,
3. przedstawiciel władzy naczelnej, której emeryt podlegał ostatnio w czynnej służbie, a w braku takiej władzy — przedstawiciel Prezydium Rady Ministrów,
4. przedstawiciel Centralnej Rady Związków Zawodowych, delegowany ze związku zawodowego zrzeszającego pracowników tego działu służby państwowej, w którym emeryt pełnił ostatnio czynną służbę, a w braku takiego związku, przedstawiciel Związku Zawodowego Pracowników Państwowych.

3. Członków Komisji, wyszczególnionych w ust. 2 pkt. 3 delegują: Prezydium Rady Ministrów — sześciu przedstawicieli i trzech zastępców oraz właściwe władze naczelne — po trzech przedstawicieli i po jednym zastępcy.

§ 3. 1. Przewodniczący Komisji nie bierze udziału w posiedzeniach kompletów orzekających; sprawuje on jedynie ogólne kierownictwo nad działalnością Komisji, czuwa nad skoordynowaniem prac kompletów orzekających, nad stosowaniem jednolitych zasad orzekania oraz nad przepisowym przebiegiem weryfikacji i w tym zakresie może wydawać zarządzenia i instrukcje.

2. W szczególności Przewodniczący Komisji:

1. zwraca się do właściwych władz i do Centralnej Rady Związków Zawodowych o wyznaczenie przedstawicieli do kompletów orzekających, wyznacza imiennie do poszczególnych kompletów swoich zastępców jako przewodniczących kompletów oraz przedstawicieli władz i związków zawodowych, jako członków kompletów orzekających;
2. w porozumieniu z przewodniczącymi kompletów orzekających oraz z Państwowym Zakładem Emerytalnym ustala terminy posiedzeń Komisji oraz wyznacza sprawy, jakie mają być rozpatrywane na danym posiedzeniu;
3. o dniu posiedzenia Komisji zawiadamia przewodniczącego i członków kompletu orzekającego co najmniej na 2 tygodnie przed dniem posiedzenia.

3. Przewodniczący Komisji ma prawo bezpośredniego porozumiewania się ze wszystkimi władzami, urzędami i instytucjami państwowymi i samorządowymi.

4. Przewodniczącego Komisji zastępuje w razie potrzeby wyznaczony przez niego jeden z jego zastępców.

5. Sekretariat Komisji prowadzi Państwowy Zakład Emerytalny.

§ 4. O terminie i miejscu posiedzenia Komisji należy zawiadomić osoby, których prawa emerytalne mają być weryfikowane, z zaznaczeniem, że stawiennictwo tych osób nie jest obowiązkowe; w stosunku do osób niezdolnych do działań prawnych powyższe zawiadomienie przesyła się na ręce ich ustawowego przedstawiciela, a w razie jego braku — opiekuna.

§ 5. 1. Na posiedzeniach Komisji sprawy referuje pracownik Państwowego Zakładu Emerytalnego. Przewodniczący Komisji, przewodniczący kompletu orzekającego bądź komplet orzekający może zlecić zreferowanie sprawy jednemu z członków kompletu.

2. Protokół posiedzenia Komisji powinien zawierać: oznaczenie daty i miejsca posiedzenia, składu osobowego kompletu orzekającego, nazwisk referenta i protokólanta, oznaczenie rozpatrywanej sprawy i treść orzeczenia lub postanowienia; poza tym protokół może zawierać oznaczenie innych jeszcze okoliczności według uznania przewodniczącego; protokół podpisuje: przewodniczący kompletu orzekającego i protokolant.

§ 6. 1. Rozstrzygnięcia Komisji zapadają zwykłą większością głosów uczestników kompletu, rozpatrującego daną sprawę; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

2. Orzeczenia Komisji są ważne, jeżeli w komplecie orzekającym oprócz przewodniczącego bierze udział co najmniej dwóch członków.

3. Orzeczenia Komisji nie wymagają uzasadnienia.

4. O treści orzeczenia Komisji Państwowy Zakład Emerytalny zawiadamia zainteresowane osoby.

§ 7. 1. Postępowanie weryfikacyjne — z wyjątkiem ustanowionym w art. 19 ust. 2 — wszczyna Przewodniczący Komisji lub Państwowy Zakład Emerytalny. Wszelkie doniesienia wskazujące osoby, których prawa emerytalne mają być poddane weryfikacji, należy kierować do Państwowego Zakładu Emerytalnego, który po stwierdzeniu, że dana osoba posiada uprawnienia emerytalne, obowiązany jest wszcząć postępowanie weryfikacyjne, jeżeli nie zachodzi przypadek z art. 16 bądź z art. 19 ust. 2 lub 3.

2. Osoby, wymienione w art. 18 ust. 1, przesyłają wnioski o weryfikację do Państwowego Zakładu Emerytalnego, dołączając wszelkie posiadane dowody, dotyczące przebiegu ich służby (w oryginałach lub w uwierzytelnionych odpisach), jeżeli dowody te nie zostały już przesłane do akt, znajdujących się w Państwowym Zakładzie Emerytalnym, oraz powołując udowodnione okoliczności, mogące posłużyć za materiał przy ocenie przez Komisję ich zachowania się podczas pełnienia służby i po przejściu w stan spoczynku.

§ 8. 1. Komisja orzeka na podstawie materiałów, przedstawionych przez Państwowy Zakład Emerytalny; Komisja może postanowić uzupełnienie tych materiałów. Przewodniczący Komisji przesyła odpis tego postanowienia do wykonania bezpośrednio właściwym władzom.

2. Posiedzenia Komisji są niejawne; Komisja jednak dopuści osobę zainteresowaną do udzielenia ustnych wyjaśnień; Komisja może również wezwać na posiedzenie inne osoby w celu udzielenia wyjaśnień w charakterze świadków lub biegłych — na zasadach obowiązujących w postępowaniu administracyjnym.

§ 9. 1. Wynagrodzenie Przewodniczącego Komisji, jego zastępców oraz członków biorących udział w posiedzeniach kompletów orzekających, określi Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia; w ten sam sposób może być — w miarę potrzeby — określone wynagrodzenie referentów, protokólantów i innych pracowników, pełniących funkcje związane z działalnością Komisji.

2. Te osoby spośród wymienionych w ust. 1, które zamieszkują poza Warszawą, z wyjątkiem zatrudnionych w Warszawie, otrzymują nadto diety w wysokości i według zasad, określonych w obowiązujących przepisach o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym przez pracowników państwowych oraz zwrot kosztów przejazdów.

3. Wynagrodzenie świadków i biegłych określa się na zasadach obowiązujących w postępowaniu administracyjnym.

4. Koszty związane z działalnością Komisji, o których mowa w ust. 1 — 3, pokrywa Skarb Państwa w ramach budżetu Prezydium Rady Ministrów.

§ 10. Zwierzchni nadzór nad działalnością Komisji sprawuje Prezes Rady Ministrów.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Listy z Kraju

Katowice. Jako uczestnik Walnego Zjazdu Delegatów z dnia 24 lipca br. proszę Szanowną Redakcję o łaskawe zamieszczenie w poczytnym i ukochanym przez emerytów organie poniższych uwag:

Nie rozumiem zupełnie konsternacji i przygnębienia, jakie zapanowały po oświadczeniu naszego sędziwego prezesa, iż wobec postanowienia Rady Centralnej Związków Zawodowych stworzenia przy tej Radzie Wydziału dla emerytur i rent, który obejmie opiekę nad ogółem emerytów, wskazaną jest likwidacja Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych.

Widziałem łzy w oczach starych ludzi. Ta rzesza weteranów pracy, sterana wiekiem, długoletnią walką o życie, utrzymanie rodzin, o wychowanie młodego pokolenia, mająca dotychczas nad sobą pewną opiekę w oparciu o silny Związ-

zek, którego przewodnictwu ufała, — poczuła się nagle jak rozbitek na morzu, jak wędrowiec wśród burzy bez dachu nad głową, jak ślepiec na bezdrożu opuszczony przez przewodnika, jak dziecko porzucone przez matkę. Zarząd Związku był ich ostoją. Byli przyzwyczajeni do tego, że ktoś czuwa nad losem starych i niedołężnych ludzi, dreptał za nimi po rozmaitych Ministerstwach, władzach i urzędach, by coś dla nich wykołatać, dopomóc w wypadkach, w których sami sobie nie mogą dać rady. Jechali do Warszawy z radością i dumą na ich trzeci kongres powojenny, na którym usłyszą słowa pocieszenia, otuchy, pokrzepienia, których tak bardzo potrzebują, nadziei na lepsze jutro, że usłyszane słowa zawiozą i powtórzą tym rzeszom, które ich wysłały.

Wszystkie ich rojenia rozwiały się. Pochyliły się siwe głowy. Takie było pierwsze wrażenie

Do rozpaczy jednak nie było powodu.

Likwidacja Związku Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych nie jest tragedią, — jeżeli opiekę nad emerytami obejmie Wydział Emerytur i Rent przy Radzie Centralnej Związków Zawodowych.

Umysły uspokoiły się, kiedy prezes oświadczył, że zlikwidowanie dobrowolne Związku Zrzeszeń, na podstawie uchwały Walnego Zjazdu Delegatów, po zapewnieniu Rady Centralnej, iż powoła w skład Wydziału Emerytur i Rent przedstawiciela Związku, — nie narusza w niczym istnienia zrzeszeń terenowych, powstałych na podstawie własnych zatwierdzonych statutów. Stowarzyszenia te, prowadzące samopomoce koleżeńskie, kasy zapomogowe, pośmiertne, warsztaty pracy itp. chronione są przez postanowienia przepisów o stowarzyszeniach i ustawy konstytucyjnej.

Kto interesował się życiem organizacyjnym emerytów państwowych i wojskowych, czytał sprawozdania roczne poszczególnych zrzeszeń ogłaszane w „Emerycie", ten może być spokojny o ich przyszłość, gdyż wykazują one wielką żywotność, mrówczą, ofiarną i uczciwą pracę a w oparciu o Rady Okręgowe i Powiatowe Związków Zawodowych staną się dobrodziejstwem dla swoich najbiedniejszych członków.

Przedstawicielstwo emerytów państwowych, wojskowych i samorządowych powołane do Wydziału Emerytur i Rent przy Radzie Centralnej Związków Zawodowych, przy pomocy i poparciu Rady Centralnej pomoże napewno do stopniowej poprawy bytu emerytom i rencistom w miarę poprawy stosunków gospodarczych kraju, gdyż wiemy, iż taka poprawa objęta jest ogólnym programem działań Rady Centralnej Związków Zawodowych.

Piła: Na ostatnim Walnym Zebraniu członków naszego Koła, po wyczerpaniu porządku dziennego nastąpił wybór nowych władz naszego zrzeszenia.

Prezesem obrany został ob. Piotr Trąba, sekretarzem ob. Walenty Maciejewski, skarbnikiem ob. Chwiałkowski Michał.

Kłodzko: Walne Zebranie naszego Koła odbyło się w niedzielę dnia 7 sierpnia br. przy nadzwyczaj licznym udziale członków.

Zebranie nasze zaszczycił swoją obecnością prezes Okręgowego Związku w Poznaniu Ob. Zygmunt Gizella honorowy członek naszego Koła.

Obrady prowadził prezes Koła Ob. Krzemień, protokołował sekretarz Ob. Triska.

Po odczytaniu protokołu ostatniego Walnego Zebrania i złożeniu sprawozdania ze stanu kasy i działalności Zarządu w roku sprawozdawczym przystąpiono do dyskusji w której zabierali głos ob. ob. Sawicki Wojciech, Jankowski Marian, Hirschfeld Jan, Żyźniewska Antonina, Waśniewska Maria, Grabowski Stefan, Tyszarski Juliusz, Rychlewska Leonarda, Woźniakowa Karolina, Triska Józef i Trzeciak Zygmunt.

Sprawozdania przyjęto do wiadomości i udzielono pokwitowania ustępującemu Zarządowi.

Podczas dyskusji poruszano wszystkie zagadnienia dotyczące emerytów. Szczegółowych wyjaśnień udzielał prezes Gizella, który w obszernym referacie omówił działalność Związków i ich znaczenie dla zorganizowania społeczeństwa.

Do Zarządu zostali wybrani:

Cieślawski Wacław prezes, Triska Józef sekretarz, Wintoniak Józef skarbnik, członkami Zarządu: Rogalska Marcela, Jankowski Marian, Słowikowski Ignacy.

W skład Komisji Rewizyjnej weszli: Ob. Ob. Biliński Zygmunt, Sawicki Wojciech, Waśniewska Maria.

Sąd honorowy wybrany został w następującym składzie: Ob. Ob. Zełudziewicz Szymon, Malinowski Karol i Trzeciak Zygmunt.

Zebranie i dyskusje stały na wysokim poziomie.

Zebranie uchwaliło odbywać stałe miesięczne zebrania plenarne w celu utrzymania ściślejszej łączności między członkami i pobudzenia życia kulturalno-społecznego, zwłaszcza, że miejscowa Rada Związków Zawodowych przydzieliła Związkowi lokal na pomieszczenie i salkę na zebrania oraz pozwoliła korzystać członkom Koła z istniejącej w Z. Z. biblioteki.

Odpowiedzi Redakcji

Praszka: Zażalenia z powodu wstrzymania wypłaty dodatków na dzieci wpływają od prenumeratorów z najrozmaitszych stron. Nie wiemy na czym polega to wstrzymanie zwłaszcza wobec wyjaśnienia Dyrekcji P. Z. E., że dodatki te będą nadal wypłacane a nawet dla tych dzieci, których matki pracują i pobierają zasiłki rodzinne z miejsca pracy. Sprawę tę wyjaśni napewno Państwowy Zakład Emerytalny.

Jaworzno S. B.: Nie znamy w tamtej okolicy bliższego od Krakowa zrzeszenia emerytów i nie

wiemy, czy w Chrzanowie istnieje takie zrzeszenie. Ruch organizacyjny na tamtejszych terenach w ogóle słaby.

Podanie o weryfikację dobrze napisane.

Szczekociny: Płaca zasadnicza pracownika państwowego w IX grupie wynosi 11,200 zł. Emerytowi przyznaje się obecnie 50% zasadniczego uposażenia przy pełnej wysłudze lat tj. 5.600 zł. Ponieważ Obywatel ma tylko 92% więc otrzyma kwotę 5.152 zł.

Urlop wypoczynkowy należy się pracownikowi po rocznej służbie, wobec czego należałby się Ob. urlop po dniu 4 grudnia br. gdyż wtedy skończy się rok pracy i to w wysokości czterech tygodni, o ile w kontrakcie służbowym nie ma innego postanowienia. Przypuszczamy, że Ob. jest pracownikiem kontraktowym, więc w danym wypadku ważne jest postanowienie zawarte w kontrakcie. Rentę starczą otrzymują byli pracownicy podlegający ubezpieczeniu społecznemu, liczący ponad lat 65 i nie pobierający zaopatrzenia z żadnego innego źródła.

Kęsowo powiat Tuchola: „Emeryt" wysłany został Obywatelowi na dwa dni przed terminem. Jeżeli do 2 dni po dacie punktualnego ukazywania się naszego pisma Ob. nie otrzyma, należy upomnieć się na poczcie własnej i dojść, kto pismo za Ob. otrzymuje. Szczególnie numer z dnia 15 lipca, zawierający nowelę do ustawy emerytalnej miał licznych amatorów czytelników.

Bielawy: Jeżeli Ob. ma zaświadczenia Ubezpieczalni Społecznej, iż przeszło 20 lat pracował na posadach prywatnych i opłacał składki do Ubezpieczalni, może wnieść przy dołączeniu tego zaświadczenia do Państwowego Zakładu Emeryt. o doliczenie tych lat do emerytury.

Odnośnie zniżki komornego i podatku od lokali należy wydobyć z Urzędu Skarbowego zaświadczenie, że należny od Ob. podatek obrotowy nie wynosi rocznie 5.000 zł i przedłożyć je Zarządowi Miejskiemu, wówczas i komorne i podatek od lokalu mieszkalnego zmniejszy się znacznie.

Ob. F. O. Kluczbork: Prowadzenie własnego przedsiębiorstwa nie ma żadnego wpływu na obniżenie emerytury. Nie wiemy jakim Ob. jest emerytem, ile lat służby zaliczono Mu do emerytury, nie możemy więc udzielić wiążących wyjaśnień.

Ustawy emerytalnej w księgarniach dostać nie można. Chcieliśmy drukować ją w „Emerycie", ale prenumeratorzy sprzeciwili się temu. Szkoda.

Krępa Kościelna: Pyta Ob. co należy rozumieć pod przeszeregowaniem. Zamiast dawniejszych 16 grup uposażeń służbowych stworzono obecnie tylko 12 grup. Przeszeregowanie ma na celu zmieszczenie 16 grup w 12 grupach, czyli podniesienia grup najniższych do wyższych stopni uposażeń, czasem nawet obniżenie grup wyższych do niższych i zniesienie szczebli uposażeń tak, by każda grupa uposażenia miała swoją stałą normę wynagrodzenia.

W danym wypadku chodzi o to, w jakim stopniu służbowym został Ob. przeniesiony w stan spoczynku, to wynika z dekretu emerytalnego, który Ob. otrzymał. Wobec uchwalenia ustawy z dnia 1 lipca br. Państwowy Zakład Emerytalny przystąpił już do przeszeregowania, po czym nastąpi obliczanie emerytur. Słyszeliśmy na Zjeździe Delegatów, że w ciągu najbliższych trzech miesięcy prace przeszeregowania i obliczeń zostaną zakończone.

Ob. M. K. Gostyń: O skradzeniu dokumentów a w szczególności legitymacji uprawniającej do ulg przy przejazdach kolejami, należy dać ogłoszenie do jakiegoś najpoczytniejszego na danym terenie pisma codziennego. Wycinek tego ogłoszenia trzeba dołączyć do podania o wystawienie nowej legitymacji, skierowanego do Państwowego Zakładu Emerytalnego w Warszawie. Do podania należy dołączyć fotografię z poświadczeniem identyczności osoby.

Ob. J. S. Gdańsk: Może Pani przyjąć pracę bez obawy, art. 25 ustawy emerytalnej zabraniający zarobkowania został uchylony.

Ob. K. G. Oświęcim: Jeżeli Ob. ukończył już 65 lat życia, nie podlega wogóle ubezpieczeniu, jeżeli jeszcze nie, musi pracując należeć do Ubezpieczalni.

Stawka dla emeryta jest o wiele niższa od stawki zwykłego pracownika, gdyż odpada pomoc lekarska, koszta bezrobocia, zabezpieczenia starości itp. opłaca się tylko ubezpieczenie od wypadku i kalectwa.

O ile Ob. czuje się pokrzywdzonym, należy wnieść skargę do Sądu Ubezpieczeń przy właściwej Ubezpieczalni Okręgowej. Choroba żony nie stanowi podstawy do zwolnienia od płacenia składek do Ubezpieczalni.

Ob. Tad. M. Zakopane: Wzór podania weryfikacyjnego zamieszczony został w numerze 12 „Emeryta". Objaśnienia w numerze 11. Jeżeli Ob. nie wniesie podania o weryfikację straci emeryturę na zawsze. Wszystkie okoliczności opisane w liście do nas, należy zamieścić w podaniu.

Ob. J. P.: Sekcja Emerytalna Związku Pocztowców nie należała do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych.

Ob. M. R. Ostroróg: Odnośnie dodatków rodzinnych na dzieci trudno się zorientować, ile Ob. właściwie się należy.

O ile Ob. ma tylko jedno dziecko, to dodatek rodzinny nie powinien wynosić więcej niż 1.650 zł miesięcznie (jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły), stawka ta obowiązuje od 1 stycznia 1949.

Ob. Jaroszyński, Gdańsk: Będąc w Warszawie może Ob. upomnieć się osobiście o ekwiwalent za karty żywnościowe. Wieść o dokonywaniu wypłaty podwyżek emerytury już obecnie według porządku alfabetycznego jest zwykłą plotką.

Na obszar całej Rzeczypospolitej nikt kart tramwajowych nie wydaje, gdyż są to środki komunika-

cyjne utrzymywane kosztem odnośnych Zarządów Miejskich wzgl. Towarzystw Akcyjnych, które nie mają obowiązku wydawania kart tramwajowych na inne miasta. Niech Ob. próbuje jechać w Warszawie, czy w Poznaniu na kartę tramwajową z Gdańska, zajedzie napewno tam, dokąd jechać nie zamierzał.

Redakcja życzy nowemu Zarządowi owocnej pracy zmierzającej do rozwoju Koła na pożytek emerytów, wdów i sierót.

Skierniewice: Zawiązane u nas Koło emerytów zasyła serdeczne pozdrowienia dla wszystkich zrzeszeń Emerytów w Polsce i łączy się z nimi w usilnej pracy nad poprawą bytu emerytów, wdow i sierót.

Ob. Mieczysław Fusek: My także nie rozumiemy, jak należy rozumieć 10% podwyżkę co roku aż do 100%. Zapowiedź ta była złożona ustnie, czekamy również na wyjaśnienie.

Ob. Stanisław Gąsiorek: Ile lat służby państwowej miał zabity mąż wdowy w czasie okupacji w Stryju, jakie zajmował stanowisko,

Ob. Bigajski Stanisław: Wdowa po zamążpójściu nie otrzymuje odprawy, ani nie może pobierać zaopatrzenia wdowiego, zachowuje tylko prawa do wznowienia pierwszej emerytury w razie śmierci drugiego męża.

Ob. N. Piotrowska. Zaopatrzenie wdowie Obywatelki powinno być podwyższone. Wymiar 2.100 zł jest wymiarem najniższym.

Ob. Kazimierz Rój: Jest obojętne w jakim czasie został ktoś spensjonowany. Podanie o weryfikację trzeba wnieść. Wzór podania i co należy dołączyć znajdzie Ob. w „Emerycie" Nr 12 z rb.

Ob. Sklenarz: Prosimy przeczytać odpowiedź daną Ob. Fusekowi. Przypominamy, że otrzyma Ob. razem tyle, ile sobie wyliczył.

Ob. Wiesner Kazimierz: Zaświadczenie, jakiego Obywatel żąda może wydać tylko albo Urząd Pocztowy w Ostrowie, albo Państwowy Zakład Emerytalny.

Przepraszamy Szanownych Czytelników, iż tym razem, z powodu urlopów wakacyjnych, zamiast odpowiadać na każdy list osobnym listem przez pocztę, odpowiadamy skrótami w „Emerycie", gdyż przy zmniejszonym personelu nie jesteśmy w stanie załatwić napływającą co dnia liczną pocztę drogą zwykłej korespondencji.

Listami odpowiedzieliśmy tylko w wyjątkowych zasadniczych sprawach.

Wspomnienie pośmiertne

W dniu 28 lipca br. zmarł w Lęborku organizator i założyciel tamtejszego Koła Emerytów ś. p. Kazimierz Doening, niestrudzony i ofiarny pracownik na niwie społecznej.

Pogrzeb odbył się w Lęborku dnia 30 lipca br. Członkowie Koła złożyli na grobie nieodżałowanej pamięci prezesa i kolegi piękny wieniec. Pamięć o nim pozostanie w serdecznej pamięci wszystkich, którzy go znali i wysoko cenili nieskalany charakter, uprzejmość, koleżeńskość i odczucie ludzkiej niedoli.

Niech Mu ziemia lekką będzie.

KOMUNIKATY.

Likwidatorzy Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych donoszą, iż adres Związku aż do czasu jego zlikwidowania pozostaje niezmieniony.

Poznań, ul. Limanowskiego 11, Sekretariat: Warszawa—Praga, ul. Grochowska 342 m. 9, konto P. K. O. Nr 1-54327.

W celu umożliwienia Likwidacji prosimy wszystkie Zrzeszenia o wyrównanie zaległości, bysmy nie potrzebowali wyszczególnienia ich w stanie biernym zestawienia bilansowego protokołu likwidacyjnego.

Likwidatorzy odbyli pierwsze posiedzenie, na którym uchwalono sporządzić inwentury majątku Związku oraz uwiadomić Władzę Rejestracyjną o uchwale Walnego Zjazdu z dnia 24 lipca br.

Kasa Pośmiertna Związku Emerytów i Emerytek Państwowych w Poznaniu zawiadamia członków Kasy, że w miesiącu lipcu br. mieliśmy 2 wypadki śmierci.

W myśl regulaminu Kasy i uchwały ostatniego Walnego Zebrania członków tejże z dnia 12 czerwca br. członkowie obowiązani są do wpłacenia oprócz składek członkowskich po 20 zł za każdy wypadek śmierci czyli za lipiec po 40 zł.

Prosimy Koła o ściągnięcie od członków Kasy powyższej należności wypadkowej i nadesłanie jej na konto czekowe PKO V—1294 z wyraźnym dopiskiem „Kasa Pośmiertna".

W administracji naszej złożyli:

na Fundusz Prasowy:

P. Kosteczko Władysław, Zabrze — 100,— zł.

na Fundusz Stypendialny im. Prezesa Gizelli:

P. Szczygielska Stefania, Nysa — 110,— zł; „Szwalnia" Spółdzielnia Emerytów Państwowych, Poznań — 20.000,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Krosno n/W. — 970,— zł.

na Fundusz Zapomogowy:

„Szwalnia" Spółdzielnia Emerytów Państwowych, Poznań — 20.000,— zł.

OD ADMINISTRACJI!

Celem ustalenia nakładu „Emeryta" na IV kwartał br. prosimy prenumeratę za ten czasokres uiścić bezwarunkowo do dnia 15-go września br. czekami P. K. O. Nr V-945, które dołączymy. Ze względu na akcję „O" i duże koszta opłat pocztowych, papieru etc. prosimy Związki o zamawianie czasopisma zbiorowo dla członków miejscowych.

Równocześnie prosimy nadesłać imienne spisy prenumeratorów, którzy za pośrednictwem Związku będą otrzymywali czasopismo. W spisach należy zaznaczyć: prenumerator stary — nowy, prenumerował z pominięciem Związku przerwał prenumeratę itp.

Zbiorowe przesyłki wysyłać będziemy jak dotychczas na adresy zapodane przez Związki zwłaszcza, że pojedyncze numery nie dochodzą regularnie i często giną.

P. Wróblewska Gdańsk—Wrzeszcz: Prenumerata zapłacona do końca br.

Członkom Związku Emerytów Państwowych w Zielonej Górze i Panu Kamyszkowi z Poznania dziękujemy za ofiarowane książki dla biblioteki.

SPIS NUMERU:

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red. odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul. Młyńska 5. Druk. Wydawnicza pod zarz. państw. Poznań, Strzałowa 2a — 171 — 5900 — VIII. 49 — K - 79